

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 113. Pellevei Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

tegrum foret, de cetero autem illum Rex rogaret, ne urbe excederet, quin prius cum ipso conferre, ac colloqui possit, cum eidem fidem faceret, quod cum ampliori honore, ac satisfactione, quam vel unquam a fœderatis recepisset, a Rege excipiendus foret. Verum hic Cardinalis Regem salutatum ire recusabat, respondens, quod concessa plena libertate non modo e Parisina urbe, sed toto Franciæ Regno excessurus esset: quinimo etiam sexta post die Lutetia discessit, eumque Perronius Montargium usque comitatus est, inde vero Cardinalis iter Italiam versus arripuit, atque annuente Rege secum Christophorum Aubrium sancti Andreæ de Arcubus Parochum, & Patrem Varadam eduxit: quinimo etiam Sylvanectensis Episcopus, Bucherus sancti Benedicti Parochus, præter sancti Jacobi ad macellam, sancti Germani Antissiodorensis, & sancti Cosmæ Parochos, adhuc plures alii sancto fœderi addictissimi e Parisina urbe excefferunt unacum Hispanis copiis, quas Rex emigrare conspexerat, cum hanc ob rem ad sancti Martini portam accessisset.

§. CXIII.

Pellevei Cardinalis obitus.

Dd 4

Eo

Sæcul. XVI.
A.C. 1594.

Sæcul. XVI
A.C. 1594.

*Mem. de
l'Etoil. t. 2.
pag. 204.
Ciac. tom. 3.
pag. 1041.
Aubery hist.
des Card.*

Eo tempore, quo Rex Parisinam urbem ingrediebatur, Pelleveus Cardinalis constanti studio foederatis propensus in Senonensi diversorio infirma valetudine pressus hærebat, mox autem illius ædes Henricus milite cingi iussit, quamvis eidem per Sanlucium significari curaret, quod nil ipsi timendum, sed semper honorifice habendus foret: ast Cardinalis hanc Regis benevolentiam nequaquam grato animo recipiens, tanta indignatione corripiebatur, ut rationis usu destitutus, paucis post diebus vitam amitteret, mortuus die vigesima octava Martii anno Salutis nostræ millesimo quingentesimo nonagesimo quarto.

Natus is erat Jouy paternæ ditionis castro in Normanica Provincia sito, illiusque Parentes fuerunt Carolus de Pelve Jouy, & Helena de Fay, porro is dein Biturigibus juri Canonico egregiam navans operam in eadem urbe hanc scientiam publice profitebatur, ac postea Parisiensis Senator, & demum libellorum supplicum Magister creabatur: anno autem Christi millesimo quingentesimo quinquagesimo tertio procurante Lotharingio Cardinale, cui plurimum addictus erat, ad Ambianensem Episcopatum ab Henrico III. nominatus fuit, & sexto post anno in Scotiam

tiam unacum quibusdam Parisiensis ^{Sæcul. XVI.}
 Academiæ Doctoribus ablegatus, ut A.C.1594.
 hæreticos ad veram fidem reduceret:
 verum regnante Francisco II. cum pax
 firmata esset, in Franciam reversus Am-
 bianensi Ecclesia relicta Senonensis
 Archiepiscopus eligebatur, & Cardina-
 lem Lotharingium ad Tridentinam Sy-
 nodum comitatus, acriter adversus Ec-
 clesiæ Gallicanæ libertates declamabat,
 quamvis sollicitatus fuisset, ut eas pro-
 pugnaret, dataque omni occasione tue-
 retur: postea in Francia agens anno sa-
 lutis nostræ millesimo quingentesimo
 septuagesimo a Pio V. Papa Cardina-
 lium Collegio adscriptus, nonnisi post
 duos annos Romam profectus est, ubi a
 Gregorio XIII. rubro galero ornatus titu-
 lum sanctæ Praxedis obtinuit: ab eo au-
 tem tempore per viginti omnino annos
 Romæ commoratus cum ingenti studio
 Franciæ Regum negotia ibidem procu-
 rabat, postea autem mutata animi sen-
 tentia immodico Zelo fœderatis adhæ-
 sit, unusque fuit ex illis viginti quin-
 que Cardinalibus, qui anno post Chri-
 stum natum millesimo quingentesimo
 octogesimo quinto subscripserant Sixti V.
 Constitutioni, qua Henricus Navarræ
 Rex, necnon Henricus Condæus Prin-
 cept anathemate percussi, ipsique, ac
 eorum posterum ad Francici Regni solium
 D d 5 inha-

Sæcul. XVI inhabiles declarati sunt: insuper Pelle-
A.C. 1594. veus vehementer adversus eundem Na-
 varrum infurgebat, dum hic anno re-
 paratæ salutis millesimo quingentesimo
 nonagesimo tertio datis ad Parisienses
 Ordines literis illos ad obsequium sol-
 licitabat: quapropter hic idem Cardi-
 nalis tubicinem, qui hæc Regis li-
 teras deferebat, fustibus expellendum,
 literasque comburendas censebat: præ-
 terea dum Henricus III. ea beneficia,
 quæ Pelleveus in Francia possidebat,
 usurpari jusserat, hic tum foederatorum
 ope, ac Pontificum subsidio indigus,
 inter pauperes Cardinales refugii locum
 obtinuit: nihilominus postea Henricus
 III. eidem anno Christi millesimo quin-
 gentesimo octogesimo septimo ad finem
 vergente usurpatos beneficiorum redi-
 tus restitui curabat: postquam vero Lo-
 tharingius Cardinalis in comitiis Ble-
 sensibus anno a partu Virginis millesimo
 quingentesimo octogesimo octavo
 vitam cum morte commutaverat, Pel-
 leveus Rhemensi Archiepiscopatu au-
 ctus est, cujus tamen possessionem non-
 nisi anno a Christi Nativitate millesimo
 quingentesimo nonagesimo secundo ac-
 ceperat, ubi etiam cum Guisianæ fa-
 miliæ Principibus conventum celebra-
 bat: inde vero Lutetiam reversus, fo-
 deratorum Dux, ac Cleri Præses in co-
 mitiis

mitiis ab eisdem in præfata urbe celebratis nominabatur.

Sæcul. XVI.
A.C. 1594.

§. CXIV.

Fæderatorum libelli Parisiis suppressi.

Subjugata Parisiensi urbe Joannes Seguierus Parisiensis Prætor primas eocuras intendit, ut omnibus Bibliopoliis, urbisque Typographis ad ædes suas convocatis præciperet, quatenus omnes feditiosos, famososque libellos contra Regem nunc regnantem, ejusque Prædecessorem a fæderatis divulgatos suppresserent, ipsi vero deinceps ejusmodi scripta nullatenus typis ederent, mortis, bonorumque proscriptionis poena constituta non modo illorum Auctoriibus, ac venditoribus, sed etiam omnibus, qui ejusmodi libellos penes se retinuerint; demum etiam de revocando Parisiensi Senatu actum, prius autem Petro Pitæo dabatur negotium, ut Curiaè archiva diligenter excuteret, & quicquid injuriosum, aut ad memoriam perniciosum per hæc bella decretum, scriptumve in iis reperiretur, seponeret, concerperetque, quod ille cum Guilielmo Vario, Senatus Consiliario, sedulo præstitit; insuper iisdem injunctum, ut ab Ecclesiis, conventibus, Monasteriis, Collegiis, Societatibus, aliisque locis publicis auferrent imagines, inscriptio-

Thu. l. 109.
Spond. hoc
ann. n. 14.

15. 11. 109.
Spond. hoc
ann. n. 14.